

FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT

E. SHARPSTON

fremsat den 14. maj 2009¹

1. Den foreliggende appel² vedrører kort fortalt en kinesisk eksportør, som har været genstand for en antidumpingundersøgelse, og hvis ansøgning om, at virksomhedens sædvanlige priser skal vurderes på samme måde som priserne for en eksportør, der opererer på markedsøkonomiske vilkår, oprindeligt blev afslået af Kommissionen, men som senere blev behandlet mere gunstigt for blot uventet at blive endeligt afslået.

2. Eksportøren gjorde for Retten gældende, at Kommissionen (i) med urette havde anset sig selv for ikke at kunne ændre den oprindelige vurdering og (ii) ikke gav eksportøren tilstrækkelig tid til at reagere på den endelige vurdering.

3. Retten fandt, at (i) at det kun var som en sidebemærkning, at Kommissionen havde anført, at den ikke kunne revurdere de samme faktiske omstændigheder, hvorfor (ii) eksportørens reaktion, selv om der var givet tilstrækkeligt tid hertil, kun kunne have vedrørt denne sidebemærkning snarere end

afslagets materielle begrundelse, således at eksportørens ret til forsvar ikke var blevet påvirket.

4. Eksportøren har nu gjort gældende, at denne udtalelse vedrørende Kommissionens begrundelse var en åbenbar fejlfortolkning af beviserne, således at en reaktion kunne have været relevant, hvis der var blevet givet tilstrækkelig tid hertil.

5. Domstolen skal først og fremmest afgøre, om »bevisernes klare mening blev gengivet urigtigt« af Retten. Domstolen har i øvrigt ikke kompetence til at bedømme den værdi, som disse beviser skal tillægges³. Det er kun, hvis der var en sådan urigtig gengivelse, at Domstolen kan undersøge argumenterne om den manglende tilstrækkelige tid til at fremkomme med en reaktion.

1 — Originalsprog: engelsk.

2 — Iværksat til prøvelse af Rettens dom af 29.1.2008, sag T-206/07, Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware mod Rådet, Sml. II, s. I, herefter »den appellerede dom«.

3 — Jf. senest, dom af 22.12.2008, sag C-487/06 P, British Aggregates Association mod Kommissionen og Det Forenede Kongerige, Sml. I, s. 10505, præmis 97.

Antidumpingprocedurer og lovgivning

6. Beskyttelsen af EF-industrien mod dumpingimport er reguleret i Rådets forordning (EF) nr. 384/96⁴ (herefter »grundforordningen«).

7. I henhold til forordningens artikel 1, stk. 1 og 2, kan en antidumpingtold opkræves for enhver dumpingvare, når en sådan vare ved overgang til fri omsætning i Fællesskabet forvolder skade. En vare anses for at være en dumpingvare, hvis dens eksportpris ved salg til Fællesskabet er lavere end den sammenlignelige pris for samme vare i normal handel, som er konstateret i eksportlandet.

8. I henhold til artikel 5, stk. 1, indledes en undersøgelse med henblik på at fastslå forekomsten, omfanget og virkningen af en påstået dumping på grundlag af en skriftlig klage indgivet af EF-industrien. Artikel 6 regulerer undersøgelsesproceduren, mens artikel 2-4 i det væsentlige opstiller de kriterier, der skal anvendes.

9. Artikel 2 vedrører konstateringen af dumping. Den opstiller reglerne for fastsættelse af den normale værdi (punkt A, stk. 1-7) og eksportprisen (punkt B, stk. 8 og 9), som skal sammenlignes (punkt C, stk. 10), for at fastsætte dumpingmargenen (punkt D, stk. 11 og 12). Kun punkt A er relevant i den foreliggende sag.

10. Ifølge artikel 2, stk. 1, første afsnit, fastsættes den normale værdi på grundlag af de priser, der er betalt eller skal betales i normal handel af uafhængige kunder i eksportlandet. Den fastsættes i overensstemmelse med reglerne i de øvrige stk. 1-6, som er passende for virksomheder, der opererer på markedsøkonomiske vilkår.

11. For andre virksomheder bestemmer artikel 2, stk. 7, litra a), første afsnit: »Ved indførsel fra lande uden markedsøkonomi fastsættes den normale værdi på grundlag af prisen eller den beregnede værdi i et land med markedsøkonomi eller prisen ved salg fra et sådant tredjeland til andre lande, herunder Fællesskabet, eller, hvis dette ikke er muligt, på ethvert andet rimeligt grundlag, herunder den pris, der faktisk er betalt eller skal betales i Fællesskabet for samme vare, om nødvendigt justeret for at indregne en rimelig fortjenstmargen.«

⁴ — Af 22.12.1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EFT 1996 L 56, s. 1), med senere ændringer.

12. I henhold til artikel 2, stk. 7, litra b), skal den normale værdi imidlertid i forbindelse med antidumpingundersøgelser vedrørende indførsel fra bl.a. Folkerepublikken Kina (som anses for at være et land uden markedsøkonomi) »fastsættes [...] i overensstemmelse med stk. 1-6, hvis det på grundlag af velbegrundede krav herom fra en eller flere producenter, der er omfattet af undersøgelsen, og i overensstemmelse med kriterierne og procedurerne i litra c) er påvist, at de markedsøkonomiske principper er fremherskende for denne producent eller disse producenter med hensyn til fremstilling og salg af den berørte samme vare. Hvis dette ikke er tilfældet, finder reglerne i litra a) anvendelse«.

13. Artikel 2, stk. 7, litra c), som var afgørende for beslutningen om, at eksportøren i den foreliggende sag kvalificerede sig til ovennævnte behandling (kendt som »markedsøkonomisk behandling«, også forkortet til »MET«), opstiller forskellige kriterier, som *alle* skal godtgøres at være opfyldt for at kvalificere sig. Blandt disse kriterier anfører første afsnit, andet led, at virksomhederne »skal benytte ét klart sæt grundlæggende regnskabsforskrifter, som er i overensstemmelse med passende kontrollerede internationale regnskabsstandarder og anvendes til alle formål«⁵.

5 — Dette forekommer at vedrøre Kommissionens forordning (EF) nr. 1725/2003 af 29.9.2003 om vedtagelse af visse internationale regnskabsstandarder i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 (EUT L 261, s. 1). De internationale regnskabsstandarder, International Accounting Standard (herefter »IAS«) 1 vedrører fremlæggelse af årsregnskaber.

14. Artikel 2, stk. 7, litra c), sidste afsnit, præciserer: »Det skal efter høring af Det Rådgivende Udvalg, og efter at EF-industrien har haft lejlighed til at udtale sig, afgøres, om producenten opfylder ovennævnte kriterier, inden tre måneder efter iværksættelsen af undersøgelsen. Denne afgørelse er gyldig i hele undersøgelsesperioden«⁶.

15. I Nanjing Metalink-dommen⁷ fortolkede Retten denne bestemmelse således, at den »navnlig [har] til formål at sikre, at dette spørgsmål [om der skal tildeles markedsøkonomisk behandling] ikke afgøres i kraft af dets virkning på beregningen af dumpingmargenen«. Retten udtalte videre, at »grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra c), sidste punktum, [må] fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for, at institutionerne på ny vurderer de oplysninger, som de allerede var i besiddelse af ved den oprindelige fastsættelse af en status som virksomhed, der opererer under markedsøkonomiske vilkår. Denne bestemmelse er imidlertid ikke til hinder for, at tildelingen af status som virksomhed, der opererer under markedsøkonomiske vilkår, ikke opretholdes, når en ændring i den faktiske situation, på grundlag af hvilken denne status var blevet tildelt, ikke længere gør det muligt at antage, at den pågældende producent opererer under markedsøkonomiske vilkår«⁸.

6 — Det Rådgivende Udvalg, der har hjemmel i grundforordningens artikel 15, består af repræsentanter for hver medlemsstat med en repræsentant for Kommissionen som formand.

7 — Dom af 14.11.2006, sag T-138/02, Nanjing Metalink International mod Rådet, SmI. II, s. 4347, navnlig præmis 44 og 47.

8 — Retten havde i den dom ingen grund til (og gjorde det derfor heller ikke) at overveje den modsatte situation, hvor en ændring i den faktiske situation, på grundlag af hvilken en sådan behandling blev afslået, ikke længere gør den konklusion mulig, at den pågældende producent ikke opererede på markedsøkonomiske vilkår.

16. Kommissionen kan i løbet af undersøgelsen indføre midlertidig told i overensstemmelse med artikel 7. Det er imidlertid kun, hvis det af den endelige konstatering af de faktiske omstændigheder fremgår, at der finder dumping sted og forvoldes skade som følge heraf, og det af hensyn til beskyttelsen af Fællesskabets interesser er påkrævet at gribe ind, at Rådet på forslag fra Kommissionen — forelagt senest en måned før en midlertidig told ophører — og efter konsultationer i Det Rådgivende Udvalg træffer afgørelse om indførelse af en endelig antidumpingtold (artikel 9, stk. 4). Hele proceduren skal i tilfælde af indførelse af en endelig told afsluttes senest 15 måneder efter sin indledning (artikel 6, stk. 9).

17. Den sidste relevante bestemmelse er artikel 20, stk. 4 og 5. I henhold til artikel 20 kan de af en undersøgelse berørte parter anmode Kommissionen om fremlæggelse af de nærmere oplysninger, der ligger til grund for de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke der er indført midlertidige foranstaltninger (stk. 1), og »endelig fremlæggelse« af de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke det påtænkes at anbefale indførelse af endelige foranstaltninger (stk. 2). Artikel 20, stk. 4 og 5, har følgende ordlyd:

»4. Den endelige fremlæggelse af oplysninger finder sted skriftligt. Oplysningerne fremlægges snarest muligt under behørig hensyntagen til kravet om beskyttelse af fortrolige oplysninger og normalt ikke senere end en måned, før der træffes endelig afgørelse, eller Kommissionen fremlægger forslag om endelige foranstaltninger i henhold til artikel 9. Er

Kommissionen ikke i stand til at fremlægge visse kendsgerninger eller betragtninger på det pågældende tidspunkt, skal de fremlægges snarest muligt derefter. Fremlæggelsen af oplysningerne foregriber ikke senere afgørelser, som Kommissionen eller Rådet måtte træffe, men træffes sådanne afgørelser på grundlag af andre kendsgerninger og betragtninger, skal disse fremlægges snarest muligt.

5. Bemærkninger, der fremsættes efter den endelige fremlæggelse af oplysninger, tages kun i betragtning, hvis de modtages inden for en frist, som Kommissionen fastsætter i hvert enkelt tilfælde, og som skal være mindst ti dage, idet der tages behørigt hensyn til sagens hastende karakter.«

Twistens faktiske omstændigheder

18. De faktiske omstændigheder er beskrevet i den appellerede doms præmis 4-23. Nedenfor sammenfatter jeg denne redegørelse, idet jeg også henviser til og citerer visse dokumenter, der blev fremlagt for Retten, og hvortil der er blevet henvist i appelskriftet.

19. Den 4. februar 2006 indledte Kommissionen en undersøgelse af importen af strygebrætter, herunder de af Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware Co. Ltd (herefter »Yongjian«) fremstillede og ekspor-

terede. Virksomheden har hjemsted i Foshan i Folkerepublikken Kina.

ling. I henhold til den appellerede doms præmis 13 skete herefter følgende:

20. Yongjian ansøgte om markedsøkonomisk behandling den 23. februar 2006. Efter forespørgsler svarede Kommissionen den 11. august 2006, at den ikke anså det i grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra c), første afsnit, andet led, opstillede kriterium for opfyldt, idet Yongjians regnskaber og revisionsrapporter ikke var i overensstemmelse med internationale regnskabsstandarder. Der var yderligere korrespondance i september 2006, men Kommissionen fastholdt sit standpunkt.

21. Kommissionen vedtog herefter forordning (EF) nr. 1620/2006⁹, som bekræftede afslaget på Yongjians ansøgning om markedsøkonomisk behandling og indførte en midlertidig told på 18,1% på importen af strygebrætter fremstillet af denne virksomhed.

22. Yongjian fortsatte med at fremsætte bemærkninger og statistikker til støtte for ansøgningen om markedsøkonomisk behand-

»Ved skrivelse af 20. februar 2007 fremsendte Kommissionen et dokument med endelige, generelle oplysninger samt et dokument med særlige oplysninger til sagsøgeren. I det første dokument meddelte Kommissionen, at den havde til hensigt at indrømme sagsøgeren status som virksomhed, der opererer på markedsøkonomiske vilkår [10]. Kommissionen fandt nemlig, dels at de mangler i virksomhedens regnskabspraksis, som blev konstateret i forbindelse med de foreløbige forholdsregler, ikke var af væsentlig betydning for de økonomiske resultater, der er gengivet i regnskabet, dels at det ufuldstændige regnskab for det første ikke udgjorde et problem hvad angår oplysningerne om eksportsalget, for så vidt som Kommissionen allerede havde godtaget disse oplysninger, da den var i stand til at fastslå deres troværdighed, og for det andet, at regnskabet ikke var afgørende hvad angår hjemmemarkedssalget, som ikke var tilstrækkelig omfattende til at være repræsentativt. Kommissionen tilkendegav endvidere, at den normale værdi under disse omstændigheder skulle fastsættes på grundlag af produktionsomkostningerne, og at udgifterne til indkøb af stål var et væsentligt element i den henseende. Kommissionen fandt i den forbindelse, at de officielle kinesiske statistikoplysninger vedrørende stålimporten, der blev fremlagt under den administrative procedure, bekræftede troværdigheden af virksomhedens regnskabsoplysninger om udgifterne til indkøb af stål og således gjorde det muligt at beregne den normale værdi på grundlag af den beregnede værdi i Kina.«

9 — Af 30.10.2006 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af strygebrætter med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Ukraine (EUT L 300, s. 13), herefter »den midlertidige forordning«.

10 — Det specifikke dokument med særlige oplysninger vedrørte kun dumpingberegningerne og ikke de spørgsmål, som denne sag vedrører i appellen eller vedrørte i førsteinstansen.

23. Dokumentet med endelige, generelle oplysninger viste en endelig toldsats på 0% for Yongjians strygebrætter.

26. Det kan være nyttigt at citere punkt 13-18 i den italienske regerings interventionsskrift i førsteinstansen ¹¹:

»13 Under antidumpingudvalgets møder den 6. og 22. marts 2007 var flere af dets medlemmer imod at tildele den ansøgende virksomhed markedsøkonomisk behandling.

24. I marts 2007 modtog Kommissionen bemærkninger fra klagerne, som i henhold til den appellerede doms præmis 14 »gjorde gældende, dels at sagsøgeren ikke opfyldte kriterierne i grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra c), første afsnit, andet led, dels at det sidste punktum i grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra c), under alle omstændigheder var til hinder for, at institutionerne ændrer fastlæggelsen af status som virksomhed, der opererer på markedsøkonomiske vilkår, under en igangværende procedure«.

14 Kommissionen blev navnlig anklaget for at have tilsidesat antidumpinggrundforordningens artikel 7, stk. 2, litra c), [sic] som fortolket i dom af 14. november 2006, sag T-138/02, Metalink.

15 Markedsøkonomisk behandling kan i det væsentlige ikke tildeles virksomheder i tredjelande, som er genstand for antidumpingundersøgelser, når de første tre måneder af undersøgelsen er forløbet, medmindre omstændighederne har ændret sig på relevant vis.

25. Den 6. og 22. marts 2007 undersøgte Det Rådgivende Udvalg Kommissionens forslag af 20. februar 2007. Følgende fremgår af den appellerede doms præmis 15: »Flere medlemmer af Det Rådgivende Udvalg anfægtede, at sagsøgeren var blevet tildelt status som virksomhed, der opererer på markedsøkonomiske vilkår.«

16 Dette var ikke tilfældet for den kinesiske virksomhed, som Kommissionen påtænkte at tildele markedsøkonomisk

11 — Citeret af Yongjian i appelskriftet. Min oversættelse fra det originale italienske.

behandling, selv om det var for sent. Endvidere var den begrundelse, som havde berettiget afslaget på en sådan behandling, meget alvorlig og kunne sandsynligvis ikke løses hurtigt: uregelmæssige regnskaber, der var ført i strid med IAS-principper.

Yongjians regnskabspraksis klart var i strid med internationale regnskabsstandarder. Der blev derfor foreslået en endelig toldsats på 18% for Yongjians produkter. Kommissionen henviste til og forkastede Yongjians argumenter til støtte for tildeling af markedsøkonomisk behandling, men henviste ikke til den tidligere hensigt om at tildele sådan behandling og gav derfor ingen begrundelse for den ændrede stillingtagen efter den 20. februar.

17 Den italienske delegation tydeliggjorde dette synspunkt over for Antidumpingudvalget under mødet den 6. marts 2007 og blev støttet af delegationerne fra Portugal, Litauen, Frankrig, Spanien, Polen, Grækenland, Belgien og Den Tjekkiske Republik.

18 Kommissionen afslog efter denne store modstand fra medlemsstaternes side, og idet den stod over for en klar tilsidesættelse af Metalink-dommen, at tildele de tre pågældende kinesiske virksomheder, herunder appellant, markedsøkonomisk behandling i det reviderede dokument af 23. marts 2007 med endelige, særlige oplysninger, idet den bekræftede sit standpunkt i den midlertidige forordning.«

27. Fredag den 23. marts 2007 faxede Kommissionen om aftenen et revideret dokument med endelige, generelle oplysninger og et revideret dokument med endelige, særlige oplysninger til Yongjian. I disse dokumenter bekræftede Kommissionen sit oprindelige afslag på at tildele markedsøkonomisk behandling med den hovedbegrundelse, at

28. Yongjian fik oprindeligt indtil torsdag den 29. marts 2007 (seks kalenderdage) til at fremkomme med bemærkninger eller synspunkter. Mandag den 26. marts anmodede virksomheden om aktindsigt og fik denne aktindsigt tirsdag den 27. marts. Onsdag den 28. marts anmodede virksomheden om, at fristen for fremsættelse af bemærkninger blev forlænget med en uge.

29. Kommissionen svarede den 29. marts, idet den understregede, at Yongjian allerede havde fået aktindsigt fire gange, og at de eneste nye tilgæede oplysninger bestod af reviderede dokumenter. Kommissionen anførte også, at disse dokumenter »i det væsentlige ikke indeholdt nye betragtninger [...], men snarere bekræftede [Kommissionens] tidligere betragtninger«. Kommissionen konkluderede: »Vi anser derfor ikke den påberåbte begrundelse for en tilstrækkelig berettigelse af denne anmodning om forlængelse. Vi kan imidlertid undtagelsesvis godtage at forlænge fristen til mandag den 2. april 2007.« Yongjian fik således ti kalenderdage til at fremsætte bemærkninger eller synspunkter.

30. Kommissionen havde i mellemtiden den 23. marts 2007 sendt Det Rådgivende Udvalg det endelige reviderede arbejdsdokument til høring. Udvalget godkendte dette dokument den 27. marts 2007 efter en skriftlig procedure. Kommissionen havde også forelagt forslaget til endelige foranstaltninger, som byggede på det reviderede dokument med endelige, generelle oplysninger, til Rådet den 29. marts 2007.

31. Yongjian fremsatte bemærkninger til Kommissionen den 2. april 2007, hvori virksomheden anfægtede den betragtning, at den ikke opfyldte betingelserne for markedsøkonomisk behandling, og anmodede Kommissionen om ikke at godtage klagerens opfattelse, hvorefter grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra c), sidste punktum, afskar Kommissionen fra at revidere sin oprindelige beslutning.

32. Kommissionen svarede i skrivelse af 4. april 2007 til Yongjians advokat. Kommissionen anførte følgende, for så vidt som det er relevant:

»Den 20. marts 2007 angav Kommissionens tjenestegrene deres hensigt om at ændre afgørelsen om markedsøkonomisk behandling (MET) og dermed dumpingmargenerne og todsatserne for tre kinesiske eksportende producenter, herunder Deres klient, og opfordrede de berørte parter til at fremsætte bemærkninger. Denne angivelse udgjorde på

ingen måde en ny beslutning vedrørende MET.

Således som det klart fremgår af det reviderede dokument med endelige, generelle oplysninger, fortsatte Kommissionen med at søge og efterprøve alle de oplysninger, den anså for nødvendige for sin endelige bedømmelse (jf. fjerde betragtning). På denne måde fratog Kommissionen ikke nogen af de berørte parter retten til at fremsætte behørigt begrundede bemærkninger.

I overensstemmelse med ovennævnte principper og efter EF-industriens bemærkninger i denne henseende besluttede Kommissionens tjenestegrene ikke at forfølge MET ændringerne, men bekræftede deres midlertidige betragtninger. Det blev faktisk endeligt fastslået, at den pågældende regnskabspraksis' virkninger, som, således som det allerede er blevet anført, blev anset for at være i strid med IAS, ikke kunne anses for uvæsentlige.

Deres klients forklaringer, der fremkom efter den midlertidige angivelse, blev vurderet sammen med EF-industriens bemærkninger, der var indgivet efter den endelige angivelse af 20. februar 2007, og det blev fastslået, at Deres klients regnskaber ikke blev revideret i overensstemmelse med IAS, fordi Deres klient blev anset for at se bort fra regnskabets periodisering (i strid med IAS 1.25), at foretage modregning (i strid med IAS 1.32)

og at samle transaktioner i stedet for at gengive dem særskilt (i strid med IAS 1.13 og IAS 1.29). Revisorerne fremsatte ikke bemærkninger til alle de ovennævnte uoverensstemmelser.

normale værdi fastsættes i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i grundforordningens artikel 2, stk. 7, dvs., at den skulle fastslås på grundlag af prisen eller den konstruerede værdi i et tilsvarende land.

Deres klient har i sine bemærkninger af 2. april 2007 gentaget de samme argumenter, som blev fremført før fremlæggelsen af de endelige oplysninger, vedrørende de regnskabsmæssige mangler og om, hvorvidt de er forenelige med IAS-standarderne, men som De også erkender, tillader retspraksis vedrørende bedømmelsen af ansøgninger om status som virksomhed, der opererer på markedsøkonomiske vilkår, ikke en fornyet bedømmelse af de samme faktiske omstændigheder.

Hvad angår de nye oplysninger om stålpriser, som Deres klient har fremlagt efter den mundtlige angivelse, skal det bemærkes, at disse oplysninger også blev vurderet sammen med EF-industriens bemærkninger, der var indgået efter den endelige afgivelse af 20. februar 2007, og det blev fastslået, at de nye oplysninger om stålpriser ikke muliggør en fornyet vurdering af alle manglerne ved Deres klients regnskabsførelse.

Eftersom de nye beviser vedrørende stålpriserne dermed ikke kunne have nogen betydning for MET-afgørelsen, skulle Deres klients

Hvad angår fastsættelsen af eksportprisen bemærker vi, at Deres klient aldrig i bemærkningerne, hverken til den midlertidige eller den endelige angivelse, har anfægtet de grundlæggende principper for Kommissionens tjenestegrenes fastsættelse hvad angår eksportsalget direkte til uafhængige kunder. Deres klients bemærkninger henviste kun til den anvendte valutakurs eller til tekniske detaljer vedrørende den Excel-præsentation af de samlede varekontrolnumre, der blev anvendt til dumpingberegningerne (som begge blev behandlet i enten dokumentet med endelige, generelle eller endelige særlige oplysninger). Den logiske konklusion på det ovenstående er, at Deres klient har godtaget Kommissionens tjenestegrenes bedømmelse. De bemærkninger, der fremkommer herom nu, kan derfor ikke tages i betragtning.

Grundforordningens artikel 20, stk. 4, bestemmer, at den endelige fremlæggelse af oplysninger ikke må foregribe en senere afgørelse, som Kommissionen eller Rådet måtte træffe, men træffes sådanne afgørelser på grundlag af andre kendsgerninger og betragtninger, skal disse fremlægges snarest muligt. Dette var formålet med det reviderede dokument med endelige, generelle oplysninger af 23. marts 2007.

Vi beder Dem dog være opmærksom på, at Kommissionen er parat til at revurdere Deres klients MET-situation om et år, hvis der fremlægges tilstrækkelige beviser i denne henseende.«

Nanjing Metalink International-dommen, ikke var opfyldt, og at grundbetingelsen i artikel 2, stk. 7, litra c), sidste punktum, således som fortolket i denne dom, derfor må finde anvendelse [...]«

33. Hvad angår Kommissionens begrundelse for at ændre sin opfattelse kan det være nyttigt på dette tidspunkt at bemærke, at Rådet i punkt 23 i svarskriftet til Retten¹² anførte:

»Kommissionen påtænkte faktisk i februar 2007 at ændre sin stillingtagen til MET som følge af beviser, som den på daværende tidspunkt anså for »betydelige«. Kommissionen anførte i det første dokument med oplysninger, at den måske ville foreslå en sådan ændring på grundlag af en revurdering af oplysningerne og af bekræftelsen af visse priser på importen af stål, der blev anset for nye beviser. Kommissionen var klar til at konkludere, at der således var tilstrækkelige »nye oplysninger og forklaringer« til at berettigede en revision af den vedtagne MET løsning. Efter at Kommissionen havde modtaget bemærkningerne fra de berørte parter og efter at have hørt Antidumpingudvalget, ændrede den ikke desto mindre opfattelse af disse betragtninger og bekræftede den oprindeligt vedtagne løsning, nemlig at ansøgeren ikke var berettiget til MET, henset til artikel 2, stk. 7, litra c), andet led, at der ikke forelå tilstrækkelige nye omstændigheder og den fuldstændig klare ordlyd af artikel 2, stk. 7, litra c). Kommissionen konkluderede, at betingelserne for revision af den oprindeligt vedtagne løsning, således som de er opstillet i

34. I skrivelse af 5. april 2007 anmodede Yongjian Kommissionen om at foreslå endelige foranstaltninger på grundlag af dokumentet med endelige, generelle oplysninger af 20. februar 2007, eftersom fastlæggelsen af markedsøkonomisk behandling efter virksomhedens opfattelse byggede på en retlig fejl.

35. Rådet vedtog imidlertid den 23. april 2007 den anfægtede forordning¹³, som bl.a. indførte en endelig antidumpingtold på 18,1% på import af strygebrætter fremstillet af Yongjian.

Retsforhandlinger og Rettens dom

36. Yongjian nedlagde påstand om annullation af forordningen, for så vidt som den vedrørte denne virksomhed. Kommissionen,

12 — Citeret af Yongjian i appelskrift. Min oversættelse fra fransk.

13 — Forordning (EF) nr. 452/2007 om indførelse af en endelig dumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af strygebrætter med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Ukraine (EUT L 109, s. 12).

de tre klagere, som repræsenterede EF-industrien¹⁴, og Den Italienske Republik intervenserede alle til støtte for Rådets påstande.

37. Yongjian fremsatte to anbringender: (i) fejlfortolkning af grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra c), og (ii) tilsidesættelse af grundforordningens artikel 20 og af retten til forsvar.

Første anbringende: fejlfortolkning af grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra c)

38. Yongjian anførte, at Kommissionens eneste forklaring på sit pludseligt ændrede standpunkt fandtes i skrivelsen af 4. april 2007: at retspraksis ikke tillod revurdering af de samme faktiske omstændigheder. (Hvis den reelle begrundelse imidlertid var en anden, undlod det forslag, der blev forelagt Rådet, at give den begrundelse, hvorpå det byggede, hvilket er i strid med artikel 253 EF.)

39. Henvisningen til retspraksis kunne kun være til Nanjing Metalink-dommen. Ifølge denne dom tilsigter grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra c), sidste punktum, imidlertid at sikre, at spørgsmålet om

markedsøkonomisk behandling afgøres objektivt og ikke på grundlag af dets indvirkning på beregningen af dumpingmargenen. Institutionerne er således afskåret fra at revurdere oplysninger, som de allerede havde til rådighed på tidspunktet for den oprindelige beslutning, men ikke fra at inddrage den markedsøkonomiske behandling, hvis det fremgår af ændrede omstændigheder eller nye beviser, at den pågældende virksomhed ikke opfylder de nødvendige kriterier. En sådan regel forudsætter, at en beslutning om markedsøkonomisk behandling træffes før en beslutning om normal værdi.

40. I den foreliggende sag tog Kommissionen imidlertid begge skridt på samme tid. Der var således ingen grund til en anderledes behandling af Yongjians status i henhold til artikel 2, stk. 7, litra c), og af andre forhold ved den midlertidige vurdering, som kunne blive revideret. Eftersom Kommissionen havde konkluderet, at den oprindelige beslutning om markedsøkonomisk behandling var uberettiget af de årsager, der var angivet i dokumentet med endelige oplysninger af 20. februar 2007, og ikke havde forklaret, hvorfor denne begrundelse kunne være forkert, havde den ikke blot ret, men også pligt til at korrigere sin beslutning. Forslaget til endelige foranstaltninger tilsidesatte derfor grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra c), hvorved den anfægtede forordning blev ugyldig.

41. Retten bemærkede først, at betragtning 12-14 til den anfægtede forordning viste, at »afslaget i den anfægtede forordning

14 — Vale Mill (Rochdale) Ltd, Pirola SpA og Colombo New Scal SpA, herefter »klagerne«.

på at ændre den fastsættelse af status som virksomhed, der opererer på markedsøkonomiske vilkår, der fremgår af den midlertidige forordning, ikke var begrundet med, at grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra c), sidste punktum, hindrer en fornyet bedømmelse af de samme faktiske omstændigheder, men med manglende overholdelse af IAS-standarderne i forbindelse med sagsøgerens regnskabsførelse og i fraværet af nye elementer, der kan ændre denne vurdering. Dette afslag er følgelig begrundet med en anvendelse af de materielle kriterier i forordningens artikel 2, stk. 7, litra c), første afsnit, andet led»¹⁵.

de regnskabsmæssige mangler og om, hvorvidt de er forenelige med IAS-standarderne, men som De også erkender, tillader retspraksis vedrørende bedømmelsen af ansøgninger om status som virksomhed, der opererer på markedsøkonomiske vilkår, ikke en fornyet bedømmelse af de samme faktiske omstændigheder»¹⁷.

42. Det fremgik heller ikke af det reviderede dokument med oplysninger, at begrundelsen for at afslå markedsøkonomisk behandling var forbuddet mod at foretage en fornyet bedømmelse af de samme faktiske omstændigheder. Kommissionens argumenter vedrørte udelukkende, at Yongjians regnskabspraksis ikke overholdt IAS¹⁶.

43. Retten henviste herefter til Kommissionens skrivelse af 4. april 2007 som »det eneste dokument, hvori Kommissionen har angivet, at retspraksis vedrørende fastsættelsen af status som virksomhed, der opererer på markedsøkonomiske vilkår, ikke tillader en fornyet bedømmelse af de samme faktiske omstændigheder«. Retten citerede det relevante afsnit: »Deres klient har i sine bemærkninger af 2. april 2007 gentaget de samme argumenter, som blev fremført før fremlæggelsen af de endelige oplysninger, vedrørende

44. Retten fortsatte i dommens præmis 47-50 således:

»47 Som det fremgår af denne skrivelse, refererer Kommissionen til retspraksis, der er til hinder for en fornyet bedømmelse af de samme faktiske omstændigheder med henblik på at imødegå de argumenter, som sagsøgeren allerede havde fremført før fremlæggelsen af de endelige oplysninger. Kommissionen har som svar på et spørgsmål fra Retten under retsmødet uden at blive modsagt af sagsøgeren på dette punkt præciseret, at de argumenter, som denne bemærkning vedrører, var indeholdt i skrивelsen af 1. september 2006, fremsendt af sagsøgeren forud for den oprindelige fastsættelse af status som virksomhed, der opererer på markedsøkonomiske vilkår, af 15. september 2006, og som blev gennemført i den midlertidige forordning.

¹⁵ — Den appellerede dom, præmis 44.

¹⁶ — Præmis 45.

¹⁷ — Præmis 46. Det relevante afsnit i skrивelsen er citeret i sin helhed i punkt 32 ovenfor.

- 48 Det skal dog bemærkes, at Kommissionen i sin skrivelse af 4. april 2007 støttede sit afslag på at anerkende sagsøgerens status som virksomhed, der opererer på markedsøkonomiske vilkår, på den omstændighed, at sagsøgerens regnskaber i strid med IAS-standarderne ikke overholdt periodiseringsprincippet, at de foretog modregninger og fremlagde transaktionerne samlet i stedet for at foretage separate opgørelser. Kommissionen har i den forbindelse påpeget, at revisionerne ikke gav anledning til bemærkninger på disse punkter. Retten bemærker, at Kommissionen ligeledes har påpeget, at oplysningerne vedrørende stålprisen ikke gav anledning til en ny vurdering af manglerne i sagsøgerens regnskaber.
- denne grund ikke tiltrædes, hvorfor det er ufornuddent at drøfte fortolkningen af grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra c), sidste punktum, og præmis 44 i dommen i sagen Nanjing Metalink mod Rådet.«
45. Retten forkastede derfor, efter kort at have behandlet en række andre punkter, som ikke er relevante for appellen, Yongjians første anbringende.
- 49 Det fremgår således i det hele af denne skrivelse, at Kommissionens bemærkning hvad angår den manglende mulighed for at foretage en fornyet bedømmelse af de samme faktiske omstændigheder er af mindre betydning, eftersom Kommissionen støttede sin afvisning af at foreslå, at sagsøgeren blev tildelt status som virksomhed, der opererer på markedsøkonomiske vilkår, på en bedømmelse af, om sagsøgeren opfyldte de gældende materielle kriterier.
- Andet anbringende: tilsidesættelse af grundforordningens artikel 20 og af retten til forsvar*
46. Yongjian har anført, at det følger af grundforordningens artikel 20, stk. 4 og 5, at Kommissionen skal foretage endelig fremlæggelse af de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke den påtænker at anbefale indførelse af endelige foranstaltninger, mindst ti dage inden den forelægger sit forslag for Rådet, med henblik på at give parterne mulighed for at fremsætte bemærkninger, således at Kommissionen kan tage dem i betragtning. I denne sag forelagde Kommissionen imidlertid forslaget om endelige foranstaltninger, der byggede på det reviderede dokument med endelige oplysninger, kun seks dage efter, at dette dokument var fremsendt til Yongjian, og fire dage før den dato, der var fastsat for virksomhedens bemærkninger.
- 50 Det skal således konstateres, at det af sagsøgeren hævdede om, at Kommissionen i den foreliggende sag har støttet sig på forbuddet mod at foretage en fornyet bedømmelse af de samme faktiske omstændigheder, savner faktisk grundlag. Det første anbringende kan af

47. Retten var i denne henseende i det væsentlige enig med Yongjian. Retten bemærkede først, at uanset at det ikke præciseres i grundforordningens artikel 20, stk. 5, at Kommissionen har pligt til at afvente udløbet af tidagesfristen, før den forelægger sit forslag for Rådet, kan denne bestemmelse ikke undergives en fortolkning, der ikke er forenelig med artikel 20, stk. 4, som kræver, at Kommissionen fremsender de endelige oplysninger ikke senere end en måned, før Kommissionen fremlægger forslag om endelige foranstaltninger for Rådet. Kommissionen må derfor ikke forelægge sit forslag for Rådet før udløbet af tidagesfristen¹⁸.

48. Retten forkastede herefter Rådets argument, hvorefter Kommissionen kunne tage bemærkninger i betragtning ved efterfølgende at ændre sit forslag til Rådet. Artikel 205, stk. 2, EF giver Kommissionen beføjelse til at ændre sit forslag med henblik på at forene synspunkterne inden for institutionen, eller i givet fald mellem de forskellige institutioner, der deltager i beslutningsprocessen, men den er ikke egnet til at garantere, at der tages passende hensyn til parternes bemærkninger¹⁹. Sådanne bemærkninger kan endvidere have stor betydning for indholdet af den endelige akt. Således kan selve den omstændighed, at der allerede er forelagt et forslag om endelige foranstaltninger, have betydning for den indvirkning, som bemærkningerne kan have. Det kan således ikke udelukkes, at Kommissionens mulighed for at fremlægge sit forslag for Rådet, selv inden de berørte parter bemærkninger er modtaget, kan skade

muligheden for, at bemærkningerne rent faktisk tages i betragtning²⁰.

49. I den foreliggende sag havde Kommissionen pligt til at underrette Yongjian om sit nye standpunkt, der byggede på en ny eller ændret betragtning i grundforordningens artikel 20, stk. 4's forstand, nemlig oplysningen om, at prisen på importeret stål ikke havde konsekvenser for tildelingen af status som virksomhed, der opererer på markedsøkonomiske vilkår, da Yongjian ikke overholdt IAS. Artikel 20, stk. 4, støttede ikke Kommissionens opfattelse, hvorefter det ikke er nødvendigt at underrette de berørte parter, når der blot er tale om en ændret vurdering af faktiske elementer, som i øvrigt er uændrede. Når en vurdering af relevante faktiske omstændigheder overvejes første gang, skal de berørte parter underrettes om denne vurdering med henblik på at give dem lejlighed til at fremkomme med deres bemærkninger hertil. Eftersom de reviderede dokumenter med endelige oplysninger blev fremsendt til Yongjian den 23. marts 2007, mens forslaget om endelige foranstaltninger blev fremlagt for Rådet den 29. marts 2007, hvilket vil sige seks dage senere, overholdt Kommissionen ikke kravene i grundforordningens artikel 20, stk. 5²¹.

50. Retten forkastede på trods af denne opfattelse ikke desto mindre Yongjians andet anbringende.

18 — Præmis 65, hvori nævnes dom af 19.11.1998, sag T-147/97, *Champion Stationery m.fl. mod Rådet*, Sml. II, s. 4137, præmis 81-83.

19 — Præmis 66, hvori nævnes dom af 5.10.1994, sag C-280/93, *Tyskland mod Rådet*, Sml. I, s. 4973, præmis 36.

20 — Præmis 67.

21 — Præmis 68-70.

51. Retten fandt, at den manglende overholdelse af tidsfristen i grundforordningens artikel 20, stk. 5, kun kunne medføre, at den anfægtede forordning blev annulleret, for så vidt som det er muligt, at den administrative procedure som følge af denne uregelmæssighed ville have kunnet føre til et andet resultat, og dermed reelt havde påvirket Yongjians ret til forsvar²². Det reviderede dokument med endelige oplysninger indeholdt imidlertid ingen nye faktiske omstændigheder, som endnu ikke havde været bragt til Yongjians kendskab, og Yongjian havde tidligere i proceduren haft mulighed for at fremkomme med sine bemærkninger til den stillingtagen, der atter var opstillet i det reviderede dokument med endelige oplysninger af 23. marts 2007. Ud over argumenterne vedrørende den påståede anvendelse af grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra c), sidste punktum, fremgår det endvidere ikke af Yongjians skrivelse af 2. april 2007, at virksomheden fremsatte nye argumenter som svar på Kommissionens standpunkt. Virksomhedens bemærkninger i denne skrivelse vedrørende artikel 2, stk. 7, litra c), sidste punktum, og Nanjing Metalink-dommen indvirkede under alle omstændigheder ikke på den anfægtede forordnings indhold. Således som det blev fastslået i forbindelse med det første anbringende, var afslaget på at tildele markedsøkonomisk behandling baseret på de materielle kriterier indeholdt i grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra c), første afsnit, andet led²³.

Appellen

52. Yongjian har gjort to appelanbringender gældende, som jeg sammenfatter nedenfor sammen med Rådets, Kommissionens og klagerens skriftlige og mundtlige bemærkninger samt Den Italienske Republiks skriftlige bemærkninger.

Første appelanbringende: Fastlæggelse er klart i strid med sagsakernes indhold

53. Yongjian har i det væsentlige gjort gældende, at Retten begik en retlig fejl ved at konkludere, at fortolkningen af grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra c), og Nanjing Metalink-dommens præmis 44 var irrelevant, for så vidt som denne konklusion klart var i strid med sagsakernes indhold. Det var derfor også forkert at undlade at tage stilling til det grundlæggende spørgsmål om, hvorvidt artikel 2, stk. 7, litra c), sidste punktum, afskar Kommissionen fra at revurdere sin oprindelige beslutning om ikke at tildele markedsøkonomisk behandling.

22 — Præmis 71, hvori nævnes dom af 10.7.1980, sag 30/78, Distillers Company mod Kommissionen, Sml. s. 2229, præmis 26, og af 28.10.2004, sag T-35/01, Shanghai Teraoka Electronic mod Rådet, Sml. II, s. 3663, præmis 331.
23 — Præmis 72-75.

54. Yongjians argumenter fokuserer på den første del af denne fremlæggelse og støttes i

vidt omfang på den italienske regerings og Rådets udtalelser i deres mundtlige bemærkninger for førsteinstansen²⁴, hvorefter Kommissionen vendte tilbage til sit oprindelige standpunkt som svar på indvendinger om, at en revurdering ville være i strid med grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra c), sidste punktum, således som fortolket i Nanjing Metalink-dommen. Ifølge Yongjian fremgår det klart af sagsakterne, at dette spørgsmål ikke var et underordnet spørgsmål, men grundlæggende for, at Kommissionen ændrede opfattelse i sidste øjeblik og dermed for den endelige beslutning om at indføre en antidumpingtold på 18,1% i stedet for 0%. Rettens modsatte opfattelse er en klar urigtig gengivelse af beviser i den i retspraksis omhandlede forstand og kan dermed efterprøves af Domstolen.

55. Rådet, Kommissionen og klagerne har alle fremhævet retspraksis, hvorefter det alene er Retten, der er kompetent til at fastlægge og tage stilling til de faktiske omstændigheder, når bortses fra tilfælde, hvor den indholdsmæssige urigtighed af dens konstateringer følger af akterne i den sag, den behandler, eller beviserne er blevet gengivet urigtigt²⁵, og hvorefter det påhviler en appellant, der gør gældende, at beviserne er gengivet urigtigt, præcist at angive, hvilke beviser der er blevet urigtigt gengivet, og at påvise de fejl i den undersøgelse, der efter appellants opfattelse har foranlediget denne urigtige gengivelse²⁶.

56. Rådet har herefter anført, at Yongjian kun henviser til Rådets udtalelser i de mundtlige bemærkninger (et argument, der bygger på beviser, som Retten faktisk allerede havde til rådighed) og den italienske regerings udtalelser (afspejlet i Rettens udtalelse om, at »[f]lere medlemmer af Det Rådgivende Udvalg anfægtede, at sagsøgeren var blevet tildelt status som virksomhed, der opererer på markedsøkonomiske vilkår«). Yongjian henviser ikke til de beviser, som Retten byggede sin konklusion på, nemlig betragtningerne til den anfægtede forordning, begrundelsen i det reviderede dokument med endelige oplysninger og Kommissionens forklaring i skrivelsen af 4. april 2007.

57. Kommissionen har tilføjet, at Rådets og den italienske regerings bemærkninger ikke kan være bevis for Kommissionens egen begrundelse for at vende tilbage til den oprindelige opfattelse. Begrundelsen blev givet i Kommissionens forslag til Rådet og byggede på Yongjians manglende opfyldelse af det gældende væsentlige kriterium.

58. Den italienske regering har anført, at Yongjian ikke har anfægtet de faktiske omstændigheder og fastlæggelsen heraf, på grundlag af hvilken Retten konkluderede, at Kommissionen ved at vende tilbage til sin oprindelige vurdering ikke i væsentlig grad støttede sig til grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra c), sidste punktum.

24 — Nævnt ovenfor i henholdsvis punkt 26 og 33.

25 — Dom af 11.2.1999, sag C-390/95 P, Antillean Rice Mills m.fl. mod Kommissionen, Sml. I, s. 769, præmis 29.

26 — Dom af 7.1.2004, forenede sager C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P og C-219/00 P, Aalborg Portland m.fl. mod Kommissionen, Sml. I, s. 123, præmis 50.

59. Under retsmødet gjorde klagerne gældende, at den reelle begrundelse for det ændrede standpunkt var, at Kommissionen i dokumentet med endelige oplysninger af 20. februar 2007 havde godtaget Yongjians synspunkt, hvorefter den manglende overholdelse af internationale regnskabsstandarder kun var en hindring for markedsøkonomisk behandling, hvis den indvirkede på dumpingberegningerne, men den blev så påvirket af sit eget argument, hvorefter den manglende formelle overholdelse var en hindring uanset virkningerne, hvilket dannede grundlag for det reviderede dokument af 23. marts.

60. Både den italienske regering og klagerne har understreget, at et afslag på at tildele markedsøkonomisk behandling i henhold til Nanjing Metalink-dommen kun kan omgøres, hvis kendsgerningerne ændrer sig, mens Yongjian kun har forsøgt at vise, at regnskabsuregelmæssighederne, som virksomheden godtog, ikke indvirkede på virksomhedens priser.

Andet appelanbringende: urigtig konklusion vedrørende virkningen af tilsidesættelsen af grundforordningens artikel 20, stk. 5

61. Yongjian har understreget, at retten til kontradiktion er grundlæggende i fælles-

skabsretten, navnlig i antidumpingprocedurer²⁷. Yongjian har anført, at selv om en manglende overholdelse af denne ret kun kan påvirke en anfægtet foranstaltningens gyldighed, hvis resultatet som følge af denne uregelmæssighed kunne have været et andet²⁸, er det kun korrekt, hvis der *ikke* er *nogen mulighed overhovedet* for et andet resultat²⁹.

62. Yongjian har gentaget, at i den foreliggende sag var fortolkningen af grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra c), sidste punktum, afgørende for beslutningen om indførelse af en antidumpingtold på 18,1% i stedet for 0%. Det forhold, at Yongjian blev frataget enhver mulighed for at godtgøre, at Kommissionens fortolkning var urigtig, var derfor et afslag på retten til kontradiktion. Denne ret kunne, hvis den var blevet udøvet, have påvirket resultatet i væsentligt omfang.

63. Rådet har anført, at Retten fandt, at tilsidesættelsen af grundforordningens artikel 20, stk. 5, *ikke* påvirkede den anfægtede forordnings indhold og dermed heller ikke Yongjians ret til kontradiktion. Når dette er tilfældet, er Yongjians argument stort set irrelevant. Det bygger under alle omstændigheder på en formodning om, at første appelanbringende bliver taget til følge. Yongjians ret til at blive hørt om afslaget på at tildele markedsøkonomisk behandling blev ikke påvirket, eftersom virksomheden havde haft mulighed for at blive hørt tidligere. Endvidere

27 — Dom af 27.6.1991, sag C-49/88, Al-Jubail Fertilizer mod Rådet, Sml. I, s. 3187, præmis 16.

28 — Jf. den retspraksis, der er nævnt ovenfor i fodnote 22.

29 — Dom af 11.7.2007, sag T-170/06, Alrosa mod Kommissionen, Sml. II, s. 2601, præmis 203.

anså Retten det for en kendsgerning — der ikke kan anfægtes under appellen — at Yongjian hverken havde fremsat nye argumenter som svar på Kommissionens standpunkt eller havde specificeret, hvilke argumenter virksomheden kunne have fremsat.

Fortolkning af grundforordningens artikel 20, stk. 4 og 5

64. Kommissionen har gjort gældende, at appelanbringendet bygger på urigtige forudsætninger. Det antages i det væsentlige, at Yongjian ville have været i stand til at fremsætte nye og afgørende argumenter, hvis Kommissionen havde ventet indtil efter den 2. april 2007 med at forelægge sit forslag for Rådet, og at Kommissionen var overbevist om, at Yongjian fortjente markedsøkonomisk behandling, men selv mente at være afskåret fra at tildele sådan behandling på grund af Nanjing Metalink-dommen. Retten fandt, at intet af dette var tilfældet, men Yongjian har ikke anfægtet denne fastlæggelse som en urigtig gengivelse af beviser.

66. Rådet, Kommissionen og klagerne har endvidere erklæret sig uenige i Rettens opfattelse, hvorefter grundforordningens artikel 20, stk. 5, pålægger en tidsfrist for bemærkninger i *alle* tilfælde, når Kommissionen bygger sin konklusion på andre kendsgerninger eller betragtninger end de i dokumenterne med endelige oplysninger opregnede.

67. Under retsmødet sondrede de to institutioner mellem (i) den endelige fremlæggelse, der er henvist til i artikel 20, stk. 4, første og andet punktum, (ii) kendsgerninger og betragtninger, som Kommissionen ikke er i stand til at fremlægge på tidspunktet for den endelige fremlæggelse, således som henvist til i artikel 20, stk. 4, tredje punktum, og (iii) andre kendsgerninger og betragtninger, på hvilke en efterfølgende beslutning kan bygge, således som henvist til i bestemmelsens sidste punktum. Tidagesfristen finder ifølge disse parter kun anvendelse på (i), som omfatter hele undersøgelsens omfang og dermed er meget vigtigere end nogen efterfølgende rettelser. Hvad angår (ii) og (iii) er der altid en ret til at svare³⁰, men det eneste krav er, at

65. Den italienske regering og klagerne er i det væsentlige enige i Rådets og Kommissionens bemærkninger.

30 — Femte betragtning til grundforordningen anfører, at den bygger på Verdenshandelsorganisationens antidumpingaf-tale fra 1994, hvis artikel 6, stk. 9, bestemmer: »Inden der træffes endelig afgørelse, underretter myndighederne alle interesserede parter om de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, som ligger til grund for afgørelsen om, hvorvidt der skal indføres endelige foranstaltninger. Denne underretning bør finde sted så betids, at parterne får mulighed for at varetage deres interesser.«

fristen bør være rimelig set i lyset af kendelserne eller betragtningerne.

Bedømmelse

Første appelanbringende: Fastlæggelse er klart i strid med sagsakternes indhold

68. Både institutionerne og klagerne har understreget, at antidumpingprocedurerne er underlagt strenge tidsfrister³¹, som ville være vanskelige at overholde, hvis mindre ændringer førte til en forlængelse. Kommissionen har tilføjet, at den kunne og ville have ændret sit forslag til Rådet, hvis Yongjian var fremkommet med relevante bemærkninger efter det oprindelige forslags forelæggelse. Klagerne har gjort gældende, at hvis Yongjians bemærkninger af 2. april 2007 havde ført Kommissionen til at ændre sit standpunkt, ville der skulle være givet en yderligere tidagesfrist med henblik på, at EF-industrien fremsatte bemærkninger, hvorved procedurens overordnede frist ville være blevet overskredet. Det er kun, når nye forhold, som parterne ikke tidligere har været i stand til at kommentere, er afgørende, at Kommissionen skal oplyse dem herom og give dem ti dage til at fremkomme med bemærkninger, når den har ændret standpunkt — og ikke når, som i denne sag, alle de forhold, som Kommissionen støtter sig til, allerede har været drøftet i fuldt omfang.

69. Dette appelanbringendes centrale og væsentlige forhold er påstanden om, at Kommissionen — i modsætning til Rettens fastlæggelse — byggede sin endelige opfattelse af den markedsøkonomiske behandling på den betragtning, at grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra c), sidste punktum, afskar den fra at ændre sin oprindelige beslutning.

70. Yongjian har ikke anfægtet nøjagtigheden af Rettens fastlæggelse af de faktiske omstændigheder, men snarere Rettens vurdering af de faktiske omstændigheder og den konklusion, den drog heraf.

71. Det fremgår klart af den omfangsrige og faste retspraksis, at Domstolen »ikke [har] kompetence til at fastlægge de faktiske omstændigheder og i princippet heller ikke til at bedømme de beviser, Retten har lagt til grund ved fastlæggelsen af de faktiske omstændigheder. Når disse beviser er blevet forskriftsmæssigt tilvejebragt, og de almindelige retsgrundsætninger og de processuelle regler om bevisbyrde og bevisførelse er blevet overholdt, er det alene Retten, der har kompetence til at vurdere, hvilken bevisværdi der skal tillægges de oplysninger, den har fået

31 — Artikel 6, stk. 9, indfører en overordnet frist på 15 måneder for undersøgelser, og artikel 7, stk. 7, en ni måneders frist på midlertidig told, mens artikel 9, stk. 4, kræver, at et forslag om endelig told skal forelægges senest en måned efter, at den midlertidige told udløber.

forelagt. Rettens vurdering heraf udgør derfor ikke et retsspørgsmål, der som sådant er undergivet Domstolens prøvelsesret, medmindre oplysningerne er gengivet urigtigt«³².

72. »Urigtig gengivelse af beviser« er et begreb, som Domstolen første gang anvendte i Hilti-dommen³³. Det synes at være inspireret af det franske retsbegreb *dénaturation*, som udgør et appelanbringende i kassationssager. *Dénaturation* forekommer, når en ret, som behandler en sags realitet, overskrider sin kompetence ved at fortolke et klart og utvetydigt formuleret dokument (såsom en aftale, et testamente, en rapport, en dom eller en udenlandsk lov) på en måde, der er uforenelig med ordlyden. Derimod ligger fortolkningen af et uklart eller tvetydigt formuleret dokument inden for rettens kompetence og kan ikke anfægtes under en sådan appel³⁴.

73. I den foreliggende sag henviste Retten i sin vurdering til betragtningerne til den anfægtede forordning, til det reviderede dokument med endelige, generelle oplysninger og til Kommissionens skrivelse af 4. april 2007.

32 — British Aggregates-dommen, nævnt i fodnote 3 ovenfor, præmis 97, jf. også den ovenfor i punkt 55 nævnte retspraksis.

33 — Dom af 22.12.1995, sag C-53/92 P, Hilti mod Kommissionen, Sml. I, s. 667, præmis 42.

34 — Jf. f.eks. definitionerne i Cornu, *Vocabulaire juridique*, Paris, 1987, eller <http://www.dictionnaire-juridique.com>

74. Retten udledte af de to første dokumenter, at den eneste begrundelse for den endelige beslutning vedrørende spørgsmålet om markedsøkonomisk behandling vedrørte det forhold, at Yongjians regnskabspraksis ikke var i overensstemmelse med IAS³⁵.

75. Denne fastlæggelse synes uomtvistelig og udgør bestemt ikke en urigtig gengivelse af beviserne. Yongjian har faktisk heller ikke gjort noget sådant gældende.

76. Retten udledte af skrivelsen af 4. april 2007, at selv om Kommissionen anførte: »Som De også erkender, tillader retspraksis vedrørende bedømmelsen af ansøgninger om status som virksomhed, der opererer på markedsøkonomiske vilkår, ikke en fornyet bedømmelse af de samme faktiske omstændigheder«, begrundede den faktisk sit afslag på at tildele markedsøkonomisk behandling med, at Yongjians regnskaber indebar en tilsidesættelse af IAS, for så vidt som de så bort fra periodiseringsprincippet, foretog modregning og samlede transaktioner i stedet for at gengive dem særskilt, hvilke punkter revisorerne ikke havde fremsat bemærkninger til. Retten bemærkede også Kommissionens udtalelse, hvorefter oplysningerne om stålpriserne ikke tillod en ny vurdering af de mangler, der var blevet fundet i ansøgerens regnskaber. Retten konkluderede derfor, at Kommissionens bemærkning, hvorefter den ikke havde ret til at revurdere de samme faktiske omstændig-

35 — Den appellerede doms præmis 43-45.

heder, var en sidebemærkning, idet afslaget på at tildele markedsøkonomisk behandling byggede på en vurdering af, hvorvidt Yongjian opfyldte det relevante væsentlige kriterium³⁶.

77. Jeg kan ikke finde noget i disse fastlæggelser eller konklusioner, som gengiver de relevante afsnit i skrivelsen af 4. april 2007 urigtigt³⁷, i den forstand der fremgår af den strenge test, som er opstillet i Domstolens praksis.

78. Det er korrekt, at man kan anføre, at det også på grundlag af skrivelsen af 4. april 2007 kunne konkluderes, at hovedbegrundelsen for Kommissionens uventede ændrede standpunkt faktisk var dens opfattelse af, at den var afskåret fra at vende tilbage til sin oprindelige beslutning. Jeg tager ikke stilling til denne hypotese, andet end ved at sige, at det klart ikke er den eneste mulige konklusion, der kan drages af skrivelsens ordlyd. Rettens faktiske konklusion blev derfor draget på grundlag af en vurdering af beviserne, hvilket ikke er et retligt spørgsmål, som Domstolen kan efterprøve, hvis beviserne ikke er gengivet urigtigt.

79. Dette kan ikke påvirkes af indholdet af den italienske regerings og Rådets udtalelser i førsteinstansen. Selv hvis de udtalelser, der er

henvist til³⁸, kunne anses for beviser snarere end argumenter, er det klart, at ingen af parterne kunne have fået indblik i, hvad der faktisk fik Kommissionen til at ændre standpunkt mellem dokumentet med endelige oplysninger og det reviderede dokument med endelige oplysninger.

80. Kommissionen anførte særskilt i sine egne bemærkninger til førsteinstansen — og Kommissionen er den eneste, som med myndighed kan oplyse Retten om sine egne motiver — at både Kommissionens medlemmer og personale, som stod over for indvendinger fra flere medlemsstater, fortsatte deres overvejelser efter dokumentet med endelige oplysninger og kom til den konklusion, at manglerne i Yongjians regnskaber var af en sådan art, at kriteriet i grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra c), første afsnit, andet led, ikke kunne anses for opfyldt. Henvisningen til Nanjing Metalink-dommen i skrivelsen af 4. april 2007 tilsigtede blot at angive, at der ikke var påberåbt nye faktiske omstændigheder³⁹.

81. Det første appelanbringende skal derfor efter min opfattelse forkastes. Påstanden om, at Retten gengav beviser urigtigt, kan ikke tages til følge. Hvis Rettens bevisbedømmelse står ved magt, for så vidt som den konkluderede, at Kommissionen ikke havde bygget sit ændrede standpunkt på grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra c), sidste punktum,

36 — Den appellerede doms præmis 46-49.

37 — Gengivet ordret ovenfor i punkt 32.

38 — Gengivet ovenfor i henholdsvis punkt 26 og 33.

39 — Jf. især punkt 10 og 11 i Kommissionens interventionsskrift i førsteinstansen.

således som fortolket i Nanjing Metalink-dommen, er argumentet vedrørende fortolkningen af denne lovgivning og retspraksis, uanset om det er i førsteinstansen eller under appellen, klart ikke relevant.

om markedsøkonomisk behandling i den anfægtede forordning.

82. Når dette er sagt, vil jeg benytte lejligheden til at anføre, at Rettens fremgangsmåde i Nanjing Metalink-dommens præmis 44 og 47, således som der er redegjort for i punkt 15 ovenfor, forekommer mig at være korrekt på alle de punkter, med hensyn til hvilke den er udtrykkelig.

Andet appelanbringende: urigtig konklusion vedrørende virkningen af tilsidesættelsen af grundforordningens artikel 20, stk. 5

85. Min konklusion, hvorefter Yongjians første appelanbringende skal forkastes, indebærer, at det andet appelanbringende også skal forkastes.

83. Den sonderer efter min opfattelse med rette mellem revurdering af beviser, der tidligere er blevet vurderet (hvilket er forbudt), og en ændret konklusion, der er draget på grundlag af en ændring af den relevante faktiske situation (hvilket er tilladt). Jeg vil tilføje, at — således som Kommissionen godtog i de skriftlige bemærkninger og bekræftede under retsmødet — muligheden for at nå til en sådan ændret konklusion skal gå begge veje: Den skal altid tillade en ændret beslutning, uanset om den er gunstig eller (som i Nanjing Metalink-dommen) ugunstig for eksportøren.

86. Retten besluttede på grundlag af de faktiske omstændigheder, at Kommissionens ændrede standpunkt mellem dokumentet med endelige oplysninger og det reviderede dokument med endelige oplysninger byggede helt på forhold, som Yongjian allerede havde haft lejlighed til at kommentere, og ikke var påvirket af Kommissionens fortolkning af grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra c), sidste punktum.

84. Hvis Yongjian havde godtgjort ændrede faktiske omstændigheder, men Kommissionen havde nægtet at tage hensyn hertil, idet den støttede sig til grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra c), sidste punktum, kunne Yongjian derfor have haft en plausibel sag om retslig efterprøvelse af beslutningen

87. Hvis denne fastlæggelse står ved magt — hvilket den efter min opfattelse skal — blev Yongjian ikke nægtet en høring vedrørende noget forhold, som kunne have påvirket resultatet. Rettens konklusion, hvorefter det,

selv om der forelå en tilsidesættelse af grundforordningens artikel 20, stk. 5, ikke påvirkede den anfægtede forordnings indhold eller dermed ansøgerens ret til forsvar, således at uregelmæssigheden ikke kunne medføre, at den anfægtede forordning var ulovlig og skulle annulleres, er helt i overensstemmelse med den retspraksis, hvorpå den blev støttet⁴⁰.

88. Yongjian har heller ikke fremsat noget argument, som støttes på den antagelse, at Kommissionens ændrede standpunkt faktisk byggede på den opfattelse, at grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra c), sidste punktum, afskar den fra at revidere sin oprindelige vurdering af markedøkonomisk behandling, således at Yongjian kunne have fremsat bemærkninger til anfægtelse af denne opfattelse. Virksomheden har forsøgt at argumentere ud fra Alrosa-dommen⁴¹, at der kun kan ses bort fra en tilsidesættelse af retten til at blive hørt, hvis der ikke er nogen som helst mulighed for, at resultatet ville have været et andet, men at det er en væsentlig fejl at ugyldiggøre den trufne foranstaltning, hvis det blot er umuligt at afgøre det præcise omfang af indvirkningen på resultatet. Dette argument kan imidlertid ikke være relevant, når den eneste bemærkning, som den pågældende part påstår at have været hindret i at fremkomme med, vedrører forhold, som er blevet anset for ikke at kunne påvirke resultatet.

Fortolkning af grundforordningens artikel 20, stk. 4 og 5

89. Tilbage står det af Rådet, Kommissionen og klagerne rejste spørgsmål, om Retten med rette antog, at grundforordningens artikel 20, stk. 5, kræver, at Kommissionen giver parterne ti dage til at reagere på *alle* nye fremlæggelser af kendsgerninger eller betragtninger, før den forelægger Rådet sit forslag.

90. Dette spørgsmål er ikke blevet rejst som kontraappel⁴², og det er heller ikke relevant at afgøre det under appellen. Hvis bemærkninger vedrørende fortolkningen af grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra c), sidste punktum, ikke kunne have påvirket resultatet af Kommissionens vurdering af den markedsøkonomiske behandling og dermed af den anfægtede forordnings indhold, er det forhold, at Yongjian ikke havde lejlighed til at fremsætte sådanne bemærkninger, irrelevant — uanset om denne manglende lejlighed formelt var i strid med grundforordningens artikel 20, stk. 5, eller ej.

91. Det er ikke desto mindre et emne af åbenlys betydning for institutionerne og alle parter, der berøres af antidumpingprocedurer. Jeg vil derfor kort kommentere det her.

40 — Jf. punkt 51 og fodnote 22 ovenfor.

41 — Jf. punkt 61 og fodnote 29 ovenfor.

42 — Under retsmødet anførte Rådet, hvis jeg forstod det korrekt, at indvendingen vedrørte Rettens principudtalelse og ikke konstateringen af, at Kommissionen havde tilsidesat grundforordningens artikel 20, stk. 5.

92. Jeg er for det første ikke særligt imponeret af den tiltro, som institutionerne og klagerne har til den strenge overordnede tidsfrist, der finder anvendelse på antidumpingundersøgelser. Fællesskabslovgiver har fastsat denne frist sammen med visse kortere tidsfrister, der skal overholdes inden for den overordnede tidsfrist. Det tilkommer institutionerne at tage skridt til overholdelse af disse krav, og der er ingen grund til, at de skulle være undtaget fra at overholde en delfrist med den begrundelse, at det ville gøre det vanskeligere at overholde den overordnede frist.

93. For det andet er jeg enig i Rettens konklusion, hvorefter Kommissionen skal have modtaget bemærkninger fra de berørte parter, inden den forelægger sit forslag til Rådet, og i den begrundelse, hvormed Retten nåede til sin konklusion⁴³. Bemærkninger vedrørende kendsgerninger eller betragtninger, som er anderledes end de i dokumentet med endelige oplysninger indeholdte, og på grundlag af hvilke der drages en anden konklusion, fortjener klart i det mindste at blive taget i betragtning som bemærkninger vedrørende selve dokumentet med endelige oplysninger. Deres praktiske status ville imidlertid klart blive undermineret, hvis de først blev modtaget efter, at Kommissionen havde færdiggjort og forelagt sit forslag for Rådet — der ville være en betydelig risiko for, at de ikke ville blive taget i betragtning i samme omfang.

94. For det tredje bemærker jeg, at Kommissionen i denne sag fastsatte en frist, inden for hvilken Yongjian kunne fremsætte bemærkninger til de reviderede dokumenter, således at det er irrelevant, om grundforordningen forpligtede den hertil eller ej. Ved at fastsætte en sådan frist pålagde Kommissionen nødvendigvis sig selv at overholde kravet i artikel 20, stk. 5, hvorefter fristen skal være mindst ti dage. Den opfyldte oprindeligt ikke dette krav ved at fastsætte en frist på kun seks dage. Da den rettede denne fejl ved at forlænge fristen til ti dage, var den logisk set forpligtet til at afvente bemærkningerne (og tage dem i betragtning) inden forslagets forelæggelse for Rådet.

95. Jeg bemærker i denne forbindelse, at forslaget blev forelagt den 2. april 2007, mindre end 14 måneder fra undersøgelsens iværksættelse den 4. februar 2006, og at den anfægtede forordning blev vedtaget den 19. april 2007, altså 14 måneder og ni dage efter denne iværksættelse. Der var således stadig manøvrerum, inden grundforordningens 15-månedersfrist udløb. Under alle omstændigheder er det ganske klart, at Kommissionen, som er bekendt med de tidsfrister, den er underlagt, skal tage begge kravene og behovet for at overholdelse retten til forsvar i betragtning, når den foretager en antidumpingundersøgelse. Når det er nødvendigt, skal den regne bagud fra de pålagte frister med henblik på at give parterne mulighed for at fremkomme med de nødvendige bemærkninger.

43 — Jf. punkt 48 ovenfor.

96. For det fjerde forekommer det mig, at Kommissionens adfærd i denne sag (navnlig henset til, at de reviderede dokumenter med oplysninger indeholdt et radikalt og fuldstændigt uannonceret ændret standpunkt, som påvirkede Yongjians interesser i vidt omfang, og blev sendt med telefax efter almindelig kontortid en fredag aften) under alle omstændigheder kan kategoriseres som uoverensstemmende med god forvaltnings-skik. Uanset om der forelå en tilsidesættelse af grundforordningens artikel 20, stk. 5, eller ej, handlede Kommissionen klart med meget lille hensyntagen til en part, hvis interesser var ugunstigt påvirkede, og som kunne forvente en større effektivitet og hensyntagen fra en fællesskabsinstitution.

97. Endelig kan jeg ikke desto mindre kun være enig med institutionerne og klagerne i, at ikke alle ændringer af de kendsgerninger eller betragtninger, som Kommissionens forslag til Rådet bygger på, vil kræve, at der fastsættes en frist for at fremsætte yderligere bemærkninger. Nogle vil være så små, at der ikke er behov for kommentarer, eller de vil ikke have nogen betydning for resultatet. I det sidstnævnte tilfælde bliver det dog stort set irrelevant, om der antages at foreligge en formel tilsidesættelse af grundforordningens artikel 20, stk. 5, eller ej, eftersom den manglende mulige indvirkning på resultatet betyder, at den endelige foranstaltnings gyldighed er uanfægtet.

98. I den foreliggende sag var det ændrede standpunkt tilstrækkeligt radikalt og uventet og havde en tilstrækkelig virkning til at gøre det væsentligt at give yderligere tid til bemærkninger. Selv hvis Yongjian under alle

omstændigheder ikke var i stand til at fremkomme med nogen bemærkninger, som kunne have påvirket resultatet, kunne dette ikke antages fra begyndelsen.

Sagens omkostninger

99. I henhold til artikel 122 i Domstolens procesreglement skal Domstolen, såfremt der ikke gives appellanten medhold, træffe afgørelse om sagens omkostninger. I henhold til artikel 69, stk. 2, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. I henhold til artikel 69, stk. 4, *skal* medlemsstater og institutioner, der er indtrådt i en sag, bære deres egne omkostninger, mens Domstolen *kan* træffe afgørelse om, at andre intervenienter skal bære deres egne omkostninger.

100. I den foreliggende sag er det min opfattelse, at appellen bør forkastes. Rådet har nedlagt påstand om betaling af sagens omkostninger. Klagerne har også nedlagt påstand om betaling af omkostninger, og deres deltagelse i appelsagen forekommer berettiget, idet deres interesser er berørt. Yongjian skal derfor pålægges at betale Rådets og klagerens omkostninger, mens den italienske regering og Kommissionen skal bære deres egne omkostninger.

Forslag til afgørelse

101. På baggrund af ovenstående betragtninger er det min opfattelse, at Domstolen skal bestemme følgende:

»— Appellen forkastes.

- Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware Co. Ltd pålægges at betale de omkostninger, der er afholdt af Rådet for Den Europæiske Unions samt Vale Mill (Rochdale) Ltd, Pirola SpA og Colombo New Scal SpA.
- Den Italienske Republik og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber pålægges at bære deres egne omkostninger.«